

SVERIGES RUNINSKRIFTER

UTGIFNA AF

KUNGL. VITTERHETS HISTORIE OCH ANTIKVITETS AKADEMIEN

FÖRSTA BANDET

Ö LANDS RUNINSKRIFTER

GRANSKADE OCH TOLKADE

AF

SVEN SÖDERBERG OCH ERIK BRATE

STOCKHOLM

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

1900—1906
[111410]

39. Bägby bro, Gårdslösa sn.

Pl. XXIV. Fig. 39.

Litteratur: Rhezelius, *Monumenta Runica in Ölandia*, koncept nr 24, utskrift nr 9. — B. 1060. — L. 1301. — Frigelius, Handskrifna samlingar i Kalmar stiftsbibliotek. — Teckning af H. A. R. Sidén, 1873, i ant. top. ark. — Hilfeling, Resa 1797, Tab. 11. — Wallman, I., *Öländska och Gotländska Fornlemningar*. Suppl. till Hilfelings Dagbok, h. 1 (1830) fig. 167 i V. H. A. A. saml. — S. Bugge, *Runverser* s. 251 i ATS. 10: 1. — S. Söderberg, *Runologiska och antiquariska undersökningar på Öland* I, s. 22 i ATS. 9: 2.

Rhezelius meddelar i utskriften om denna stens plats och historia: »Widh Norra Beijby Broo Södre enden. Lågh i Bron förr, restes opp 1634; i konceptet tillägges: zwender sigh nu skriften öster mot vägen, är hwit telgesten». Runstenen äfven nu söder om Bägby bro, i muren till gården väster om vägen.

Runstenen är 2 m. hög, 1,06 m. bred vid foten, 18 cm. tjock. Runornas längd är 8 cm. I **sin** har i en stor fördjupning på midten men är dock förmodligen i, icke e; **n** ser vid första påseende ut som u på grund af en remna. I ordet **ainiki** läser B. 1060 den andra runan som t. Öfversta delen af runan är nu borta, i det en skärfva i kanten af stenen fallit af; men det är dock så mycket kvar, att Söderberg tror sig med visshet kunna påstå, att runan varit i, helst som t annars ej förekommer, blott 1.

Inskriften är följande:

5 10 15 20 25 30 35 40
Hn̄t̄t̄ × Hn̄r̄b̄i × Hn̄l̄s̄ × Ht̄ × Hn̄b̄n̄r̄ × Hn̄r̄ × Hn̄t̄ × Hn̄r̄i × Hn̄s̄t̄ ×
R̄t̄m̄l̄ × H̄t̄t̄
45 50 55

Translitteration: suain × kiarbi × eftir × sin × faþur × uikar × sun × ainiki × sialfr ×
raisti × stain
45 50 55

Transskription: Svæinn-giarði æftir sinn faður Vikar, sun æinigi, sialfr ræisti stæin.

Översättning: Sven gjorde (detta) efter sin fader Vikar; ende sonen reste själf stenen.

Bugge anser senare delen af inskriften säkert vara värs, troligen ock förra delen, då »gjorde» utan objekt tyder på poetisk form, och ordnar halfstrofen sålunda:

Svæinn giardi æftir
sinn faður Vikar,
sun æinigi
sialfr ræisti stæin.

BÄGBY, GÄRDSLÖSA SN, ÖL.

39.

